

7. A tagállamok bíróságai milyen mértékben hivatkozhatnak az 1472/2006/EK tanácsi rendeletnek a Bíróság által a C-249/10. P. sz. Brosmann ügyben és a C-247/10. P. sz. Zhejiang Aokang ügyben alkalmazott értelmezésére annak mérlegelése érdekében, hogy a vámok a Közösségi Vámkódex (a 2913/92/EGK tanácsi rendelet ⁽³⁾) 236. cikke értelmében nem jogszabály szerintiiek voltak olyan társaságok esetében, amelyek — mint a Brosmann és a Zhejiang Aokang ügy felperesei — a mintában ugyan nem szerepeltek, azonban piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozási jogállás odaítélése vagy egyéni elbírálás iránti kérelmet nyújtottak be, melyet nem vizsgáltak meg?

- (¹) A Kínai Népköztársaságból és Vietnamból származó, egyes bőr felsőrészel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó dömpingellenes vám kivetéséről szóló 2006. október 5-i 1472/2006/EK tanácsi rendelet (HL L 275., 1. o.).
- (²) Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.).
- (³) A Közösségi Vámkódex létrehozásáról 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.).

Az Administratīvā apgabaltiesa (Lettország) által 2013. december 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — VAS „Ceļu satiksmes drošības direkcija”, Latvijas Republikas Satiksmes ministrija kontra Kaspars Nīmanis

(C-664/13. sz. ügy)

(2014/C 71/15)

Az eljárás nyelve: lett

A kérdést előterjesztő bíróság

Administratīvā apgabaltiesa

Az alapeljárás felei

Fellebbezők: VAS „Ceļu satiksmes drošības direkcija”, Latvijas Republikas Satiksmes ministrija

Ellenérdekű fél a fellebbezési eljárásban: Kaspars Nīmanis

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni a vezetői engedélyekről szóló, 2006. december 20-i 2006/126/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ (2) preambulumbekzdésének első mondatával együttesen értelmezett 12. cikkét, hogy azzal ellentétben az olyan tagállami szabályozás, amely megállapítja, hogy az adott személy bejelentett lakcíme az egyetlen eszköz annak bizonyítására, hogy az adott személy szokásos tartózkodási helye a szóban forgó államban (Lettországban) van? A nemzeti szabályozás alapján „bejelentett lakcím” alatt a személy azon kötelezettségét kell

érteni, hogy állami nyilvántartásba vetesse magát a célból, hogy közölje a bejelentett lakcímen való elérhetőségét az állammal és helyi önkormányzattal való jogviszonyai tekintetében.

(¹) HL L 403., 18. o.

A Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litvánia) által 2013. december 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — VĮ „Indėlių ir investicijų draudimas” és Nėmaniūnas

(C-671/13. sz. ügy)

(2014/C 71/16)

Az eljárás nyelve: litván

A kérdést előterjesztő bíróság

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Az alapeljárás felei

Felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek: VĮ „Indėlių ir investicijų draudimas” és Virgilijus Vidutis Nėmaniūnas

Ellenérdekű felek: Vitoldas Gulavičius és az AB Bankas „Snoras” felszámolás alatt

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A 94/19 irányelv ⁽¹⁾ 7. cikke (2) bekezdésének és I. melléklete 12. pontjának rendelkezéseit együttesen úgy kell-e érteni és értelmezni, hogy amennyiben valamely tagállam kizárja a biztosításból a hitelintézet olyan betéteseit, akik a hitelintézet által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírral (letéti jeggyel) rendelkeznek, e kizárás csak abban az esetben alkalmazható, ha az említett letéti jegyek megfelelnek a 2004/39 irányelv ⁽²⁾ szerinti pénzügyi eszköz minden tulajdonságának (figyelemmel egyéb uniós jogi aktusokra, így például az Európai Központi Bank 25/2009/EK rendeletére is), köztük a másodlagos piacon fennálló forgalomképességnek?
2. Ha az érintett tagállam úgy dönt, hogy oly módon ülteti át a nemzeti jogba a 94/19 és a 97/9 irányelvet ⁽³⁾, hogy a betétesek és a befektetők védelmét szolgáló rendszerek egy jogalkotási aktusban (azonos törvényben) szerepelnek, a 94/19 irányelv 7. cikke (2) bekezdésének és I. melléklete 12. pontjának rendelkezéseit, illetve a 97/9 irányelv 2. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseit, figyelemmel a 97/9 irányelv 2. cikkének (3) bekezdésére is, együttesen úgy kell-e érteni és értelmezni, hogy kizárt, hogy a letéti jegyek és kötvények jogosultjaira ne vonatkozzon egyetlen, a fent hivatkozott irányelvek értelmében vett védelmi (biztosítási) rendszer sem?